

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-49/16

**Unibet International Ltd.
przeciwko
Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Ograniczenia – Przesłanki udzielenia koncesji na urządzenie gier losowych online – Praktyczna niemożliwość uzyskania takiego zezwolenia przez operatorów prywatnych posiadających siedziby w innych państwach członkowskich

Streszczenie – wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 czerwca 2017 r.

1. *Swoboda świadczenia usług – Ograniczenia – Gry losowe – Uregulowanie krajowe ustanawiające system koncesji i zezwoleń na urządzenie gier losowych online – Praktyczna niemożliwość uzyskania takiej koncesji przez operatorów posiadających siedziby w innych państwach członkowskich – Względy uzasadniające – Nadrzędne względy interesu ogólnego – Brak poszanowania obowiązku przejrzystości*

(art. 56 TFUE)

2. *Swoboda świadczenia usług – Ograniczenia – Gry losowe – Uregulowanie krajowe ustanawiające system koncesji i zezwoleń na urządzenie gier losowych online – Niezgodność z art. 56 TFUE – Sankcje wobec osób winnych naruszenia – Niedopuszczalność*

(art. 56 TFUE)

1. Wykładni art. 56 TFUE należy dokonywać w taki sposób, że stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które ustanawia system koncesji i zezwoleń na urządzenie gier losowych online, jeżeli zawiera ono przepisy dyskryminujące operatorów posiadających siedziby w innych państwach członkowskich lub jeśli przewiduje ono przepisy niedyskryminujące, stosowane jednak w sposób nieprzejrzysty lub wykonywane w sposób, który uniemożliwia lub utrudnia kandydaturę niektórych oferentów posiadających siedziby w innych państwach członkowskich.

Jeśli chodzi, w pierwszej kolejności o przepisy krajowe takie jak obowiązujące w dniu 25 czerwca 2014 r., należy stwierdzić, że przepis państwa członkowskiego taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, zgodnie z którym operatorzy gier losowych powinni wykonywać przynajmniej przez 10 lat, działalność polegającą na urządzeniu gier losowych na terytorium Węgier, stwarza różnicę w traktowaniu opartą na narodowości, ponieważ dyskryminuje operatorów gier losowych posiadających siedzibę w innym państwie członkowskim względem operatorów krajowych, którzy mogą łatwiej spełnić ten wymóg. Powołanie się na jeden cel interesu ogólnego nie wystarcza, aby uzasadnić taką różnicę w traktowaniu.

Co się tyczy w drugiej kolejności, przepisów krajowych, takich jak obowiązujące w dniu 29 sierpnia 2014 r., obowiązek wykonywania przez okres trzech lat działalności w zakresie urządzania gier losowych na terytorium państwa członkowskiego, nie stwarza korzyści dla przyjmującego państwa członkowskiego i może zostać uzasadnione celem interesu ogólnego. Konieczne jest jednak by omawiane przepisy były stosowane w sposób przejrzysty w stosunku do wszystkich oferentów. Nie spełniają tego wymogu przepisy krajowe, takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi przesłanki prawne wykonywania uprawnień ministra gospodarki w trakcie takiego postępowania, jak również warunki techniczne jakie winni spełnić operatorzy gier losowych przy prezentacji swej oferty, nie zostały zdefiniowane w sposób wystarczająco precyzyjny.

(zob. pkt 44–48; pkt 1 sentencji)

2. Wykładni art. 56 TFUE należy dokonywać w taki sposób, że stoi on na przeszkodzie sankcjom, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, nałożonym z powodu naruszenia ustawodawstwa krajowego, ustanawiającego system koncesji i zezwoleń na urządzanie gier losowych jeżeli omawiane ustawodawstwo krajowe okazuje się być sprzeczne z tym postanowieniem.

(zob. pkt 51; pkt 2 sentencji)